

27. szám.

Julius 1. 1876.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.

Előfizetési ár: Egész évre jan. decz. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16. kr

Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrnál. **Kiadó-hivatal:** Pest barátság-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nempereille sor 10 kr.

Hirdetések felvételnek: egyedül **Láng Lipót és társa,** I. nemzetközi hirdetések felvételi rodájukban **Budapesten, FÜRDŐ-UTCZA 1-SÓ SZÁM.**

XXVIII kötet.

AZ ÖKÖRJUDÁS.

(Magsütéssel fenyegetett tragédia.)

(Szín: a vágóhid egy komor szöglete a Bőgaz szobra mögött; személyek: hat ökör és egy tag-ló.)

Bimbó. (Elnökör, javabeli:)

Iszonytató hír verte fel nyugalmmmunk!
Miről az ökrök csöndes ideája
Eddig csak édes képet alkotott:
A Tavaszi, mit fogaink alatt
Édes gyönyörrel, kéjjel ropogtatva
Daráltunk eddig, hizlalón magunkat, —
Kivetkezett növényi jellegéből,
És életünkre tör!

Mind. (Borzádva.)

Tán elfagyott?!

Bimbó.

Ó vajha! Ámde a nyakunkra nőtt,
S ha ellenállni készek nem vagyunk,
Le is nyiszálja!

Csákó. (Ősz ökroragg; reszkető hangon:)

Óh, hát mit tegyünk?

Rúzsza. (Tűzes barom-eunuch.)

Megeszszük!

Bimbó.

Hajh, de nem lehet! Legtöbbleb
Beszédeit ehetnök, merthogy zöldék,
Ha kólikát nem kapna tőle gyomrunk.
De öt magát!

Bimbó.

Hah! Megökörkülök,
Ha nem találok módot összezúzni!
Csákó, te ökrök szarvas Nestora,
Állíts fel oly szarvas okoskodást
A melyben foglyul essék szőre bőre.

Csákó.

Kérdezzük őt meg deputatióban,
Nem röstel-é rokonvért ontani?

Szilaj.

Híjjuk meg őt e tisztos (ö)körbe hát,
S interpelláljuk!

Jármos.

Hajh, mint szarvad görbe:
Oly görbe a tanácsod is! . . Nem ő
Ohajtja-é legfőképen halálunk?
S ha még eléje szarvainkkal állunk,
Majd olyat mond, hogy leesik az állunk! . .
S hiába sirunk, mind halálra válunk,
S tag-ló uram lesz mindezért a Zählung.

Tag-ló.

Ez már csak úgy leend. Helyes a bögés.

Bimbó.

Hanem tegyünk egy néma fogadást,
Ö-coeur-szívünk legbenső mélyiben:
Esküdjete! Muúúúszáj!

Mind. (suxtettben)

Im esküszünk!

Bimbó.

Hogy szellemünk a véres tett után
Az ő nérottestébe költözik,
S onnét ijeszti majd a nagy világot
Az ökörideák borzalmival
Sok narcoticus városi gyűlésen;
S meg lesz boszulva megsértett nemünk,
Az az hogy: semlegünk!

Mind.

Muhúgy legyen!
(Tagló-tableau.)

Ama bizonyos csizmadia és felesége**kérdései és feleletei.**

— — Lesz statisztikai congressus, földrajzi congressus, természettudományi congressus. Én valamennyit odadnám egy béke congressusért.

— — Prüsszelben meg közegészségi congressust tartanak, mikor már kiüött a háboru.

— — Milán fejedelem a Deligrádbajón elindult a törökországi határ felé. A belgrádiak odáig vannak a lelkesedéstől, s egész Szerbia deliriumban van, hogy végre kitört a háboru. (Vajon milyen természetű lehet ez a háboru felett való delirium?) Bizonyosan tremens lesz.

— — Pelagics archimandritát a hatóság oltalmába vette. (Talán még el is szállásolják.) Nem volna az olyan nagy baj neki. Ha Magyarországot be akarja olvasztani Délrácziába, most aztán az új szálláson el énekelheti a szózatot: »a nagy világon e kívül nincsen számodra hely.«

Arra a nyárson sült indítványra.

(Még csak nem is gombaság.)

Tavasztul »ökör«-tanács!

Csálé.

Háborus hírek.

— **Milán**, fejedelem hír szerint azzal szándékszik megkezdeni a háborut, hogy felüttetvén a matrikulákat, azok alapján minden pénteken született katonáját átszökteti a törökhöz halálmadárnak. Ha ez se csinál hatást, akkor »drzsga szrbszki!«

— **Milán** fejedelem a mint a lapok írják, érzékenyen búcsuzott el nejétől, akit áldott állapotban hagyott el. Ugylátszik, tartalékról is van gondoskodva.

— **Francia etymológusok** a szerb fejedelem nevéből kisütötték, hogy az nyelvükből van véve (»Mille anse«) a mi »ezer szamarat« jelent; az Üstökös nyelvészei azonban — a háborus események tekintetéből — jobb nyomon járnak; szerintök ugyanis a bátor férfinak neve »Mr. Illan.« — Vederemo!

Szenzatiós hír.

A harcztérről.

Milán fejedelem a szerb hadserereghez a háboru idejére orvosokat szerződött. Frustra! Halál ellen nincs orvosság!

A HELYZET.

Milánka. Mert mosí mindjárt y.
 Török bácsi. No ne jéziélj fiam azzal a nagy késsel. Még kárt találsz tenni vele magadban.

Krónikás adomák.

Hogy lehet pör nélkül élni.

CSODÁLKOZTAK azon a régi időben sok ideig Sz. megyében hogy a két híres nemesi helység F. és S.-ból a criminalis pereket kivéve soha semmi más per nem került a vármegyére majd egy századig, holott veszekedőbb nép nem lakott az egész vármegyében sehol, s a legfurfangosabb kortesek e két helységből kerültek ki.

N. levén a alispánná, kíváncsi volt a dolog miben létét meg tudni. Hivatalos körutja alkalmával, úgy az ebéd utáni órákon beszédbe elegyedett F.-en néhány nemes atyafival, s kérdezte ezen csodálatra méltó eset okát.

Annak oka bizony édes tekintetes öcsém uram, kezdé egy öreg urambátyám, nagyon egyszerű. Tetszik azt tudni, hogy mi a S-iakkal soha egy párton lenni nem tudtunk a legnagyobb ellenségek voltunk. Mivel minthogy ekként állván a dolog, ha az a párt győzött a megyén restellációkor a hol mi korteskedtünk vala: a s-iak szenvedtek rövidséget mindenféle pöreik s dolgaikban; ha pedig az a párt győzött a hol a s-iak korteskedtenek, akkor mi szenvedtünk. És mivelhogy szomszédok vagyunk, akadt per bőségesen, s igen gyakran megtörtént, miszerént egyik három esztendőren mi, a másik háromban a s-iak húzták a rövidebbet, de mindkettőnket pedig különösen húztak a prókátorok. Így állván a dolgok, abban egyeztek meg az öregeink, hogy legyünk egymás biráivá. Az az: ha valakinek a két helységből pöre lesz, ítéljen benne a maga falujabeli hadnagy, ha pedig a más falubelivel lesz pöre, ítéljen benne a felperes hadnagya de úgy hogy a fi hadnagy ítéletét a s-ihoz, ezét viszont a miénkhez lehessen csak apellálni, ha t. az alperes az első ítéleten meg nem nyugszik; több apelatorium forum nincs, mert a ki a vármegyére talál menni s prókátort fogad, annak comumne sensu felgyújtjuk a házát! Ez mindkét helységben deliberáltván s egy pár rehitens atyafin a commune sensu hozott házfelgyújtás exequál-

tatván, elértük azt, hogy sohase volt bajunk a vármegyén, — sőt az utóbbi időkben már az egymás hadnagyához való felebbezés is csak usováltatott, mert minden hadnagy választáskor így szólunk az új hadnagyhoz: no öcsém uram, már most három esztendeig kend lesz a mi urunk, válasszon ezért maga mellé szabad tetszése szerént két esküdtet és úgy ítéljen minden dolgainkban, hogy az igazság ne szenvedjen s különösen — ha az ügy apelláltatnék — a szomszéd hadnagy a kend ítéletét helyben hagyja, mert különben kidobjuk kendet idő nap előtt, a mi aztán szegyen lesz még a kend unokájának is. — Ez a dolog magyarázata.

Ki meri már most állítani, hogy az esküdt-székek eszméjét a Hegel filozófiája találta fel!?

Az erős ember,

Híres volt messze földön nagy erejéről tisztelendő D. cz.-i pap; B. herczeg egy pusztai csösz hallván hírét a pap nagy erejének, feltette magában hogy el megy, s megpróbálgozik vele. Befogott két pompás csikót, feltett a kocsira két kilás-zsák búzát s utnak indult.

Épen alkonyat tájon érkezett a cz. . i papház elé, midőn a tisztelendő ur szokott sétájára indult, rendes utitársával a kampós vaspálczával. A csösz elköszönti az esteli órákat, s elmondja hogy régen hallotta már hírét a tisztelendő urnak, ő is bir valamit, hát csak szerette volna már meglátni a tisztelendő urat; egy kis ajándékot is hozott. S azzal megfogta két kezével a két kilás zsák száját a bekötésen, s lehúzáván a kocsiról, felemelte kinyújtott karral s oda támasztá a tisztelendő ur hasához, — tessék!

A pap szépen megköszönte s így szolt: Nohát édes fiam látni ohajtottál, jól van! (s ezt elkérdé négyszer-ötször, és minden jól van-nál egyet-egyet nyomott a vaspálczá, úgy hogy az majdnem félig bele ment a kemény földbe. Hát most én is neked adom ezt az én harmincz éves pálczámat, húzd ki,

A csösz neki fohászkodik, — nem megy,

másodszor is neki fohászkodik, — nem megy, harmadszor keményen neki nyikorgatván a fogát, akkorát erőködött, hogy elszakadt a g... húrja, elimádkozva magát, felugrott a kocsira s úgy el — kihajtott a faluból, mintha soha ott se lett volna.

Ugyan ennek a D. uramnak volt egy átkozott nyakas kúrátora, kinek a kötelesség teljesítésnél kisebb gondja is nagyobb volt, s midőn már a pap egy hét óta mondogatta, hogy rendeljen a malomba kocsit, mert elfogy a kenyér, s a kúrátor még se jött a kocsival, mert nincs benne a commencióba, — vasárnap reggel első harangszókor fel rakott a pap uram nyolcz zsák búzát a kocsira, s végig az utcán a félszárig érő homokban húzta az egresi malom felé! No hiszen lett hajzéczu! nem csak hogy azonnal négy kocsi is jött a buzát elvinni, hanem másnap tüstént mentek a cz... iek az espereshez s bele tetették a commencióba hogy a papnak kocsi is jár a malomba!

Románcz.

*Megy a muszka suttymban
Csetlik — botlik lába;
Nagy legévn ő, de nagyobb
Alamuzsisága.*

*Szötte főzte terveit
Diplomát szakácsa,
Egysz csak meghallja, hogy
Szurokban a rája.*

*Menten- sebtém neki fog
Kivágni a kártrát;
De John Bull mily cinismus!
Ravaszságán állát.*

*Elkeseredésében
Mi telhetett tőle?
Négy millió rubelt tesz a
Rája szent ügyére.*

Csingham Buh.

PETÓFI ADOMA.

(Az Élétképekből.)

Egyszer Petőfi betör nagy léptekkel Jókaihoz s azt mondja neki: »akarsz e pársegédem lenni?« — »Hogy ne akarnék? Ki bántott? Kit hijak ki?« — »Benőfit!« — »S mi oknál fogva?« — »Azért, assonance-ot csinált a nevemre. Hogy mer az én nevemhez hasonlót csinálni magának?« — »Ez még nem elég ok ám a párbajra.« — »— Igen; de ha rossz verseket ír, s a publicum azt hiszi, hogy azt mind én írtam.« — Szörnyen haragudott érte; de aztán még is le kellett neki tenni a párviadal eszméjéről; miután kiderült, hogy »assonance« — kis pap az egri semináriumban.

A Kisfaludy társaságból.

Beöthi olvassa a Kisfaludy-társaság ülésén, hogy Balassát még a katonák is tarsolyukba szorították, mire egyik nagysám sajnálattal suttogá szomszédjának: »Haljod szegény!« ... »Oh Istenem!« lett az áhitatos felelet.

Szász Károlynak a Kisfaludy-társaságon felolvasott »A négy elem« című költeményét vegyelemzés alá vévén, találtak: Van benne levegő, (O N) mely az óxygen és nitrogen —, van víz, (H₂ O) mely a hydrogen és oxigen elemeket foglalja magában (s a miért köztudomás szerint Goethe is rajongott,) továbbá a föld és tűz volna még kimutatandó, erre nézve a verset fogjuk kísérlet végett elkérni.

**Bizony isten ravasz a víz,
Ha megfagy is csak jégre vész,
S ha verse jó, úgy mint elem:
Az is csupa veszedelem.**

SZÁSZ KÁROLY.

Keleti kérdés.

— Ér e aztán valamit az a rácz hadsereg?

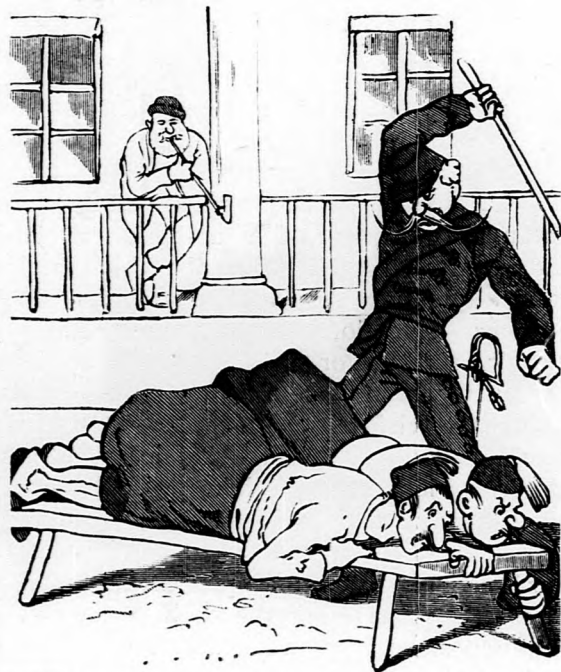
— Nem az a kérdés mennyit ér, a hadsereg hanem azt bizonyosan nem bána az egész Vics birodalom, ha főhadvezérek Milan és Csernajeff összesen megérnének 20 forintot azaz: egy Napóleont.

A megjutalmazott szerb fegyvercsempészek.

— Új mohácsi veszedelem 4 énekben. —

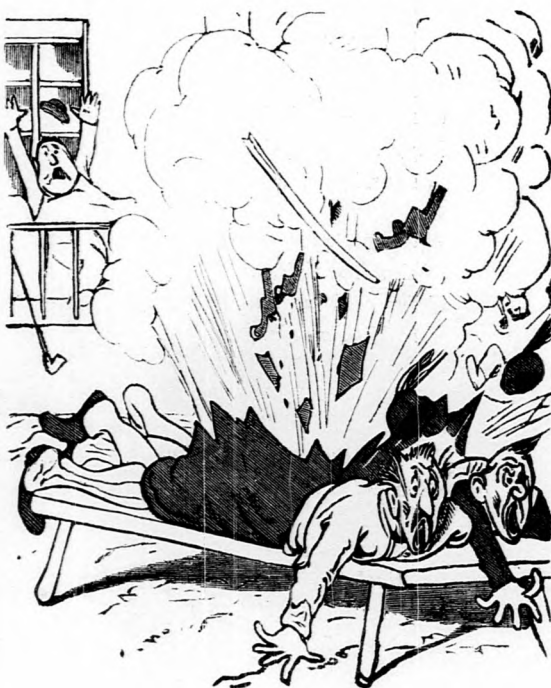
1. ÉNEK: Ics és Vics Kirnernél fegyvert vásál nagyba,
Hogy a törököt mint tököt löje agyba.

3. ÉNEK: Szöküének ők pakszusz nélkül a|grániczra,
Szolgabíró családja de deressel vissza.

2. ÉNEK: Nyomja a lelküket revolver, lankasztér.
De az két ilyen nagy honfit nem lankaszt el.

4. ÉNEK: Páleza csattog — oh jaj! vége a világnak!
Gyutacs, töltény elsül, s ráczok explodálnak.

DER OCHS STEHT AM BERGE.

(Ökörsütő András látogatója a városház udvarán.)

— Hallj' az úr! Kend az a Tavaszi? A ki engem megakar süttetni! Tud az úr deakul? Nohát jusson eszébe, hogy hodie mihi, cras tibi! Szervusz.

Lakodalmi rikmusok.

VALAMINTSÉGESEN a paradicsomban
Ádám Evelinnel összekelt suttyomban :
Istók öcsénk is megunván legénységét,
Az ég magasában lelte feleségét.

És faképnél hagyta a gyarló világot,
És kifundálta a vegyes házasságot —
S szállt az *Üstökösbe* karját széjjel tartván ;
Zebulon a násznagy, az üstökös farkán.

Borsszem Jankót pedig holdvilág képébe,
Itt lent felejtették a pocséta lébe.
Kraxelhuber Tóbi Mokány Berczi mit szól,
Ehez e gelungen cibii házassághól.

Hanem hogy hosszura ne nyujtsam a nótát.
Az új házaspárnak kívánok nagy quótát :
De olyat, mely nem ki, de a zsebébe jön.
Bankó asszony függjön minden szál üstökön

Nászvendége legyen az egész Nátio
Huljon záporként a preenumeratio,
Soha fogyatkozást ne lásson utjában,
De üstökön tartsa széles e hazában

A czopfot, a ráczot, a mameluk fület, —
Mert ez csemegének mind faintos szelet.
S ha az okos bolond az üstökösbe ment.
Most már a bolondot virgázza ide lent.

Ekképen elértem rikmusomnak végét
Éltetve Istókot meg a feleségét,
S err' a házasságra dukál majd duffa tuss —
Ha borraivaló lesz egy faczer numerus.

Szt. BANOI.

Pesti Napló buja.

»A sajtó irodának — nézetünk szerint nem csak
elfogadnia kell, hanem *adnia* is.«

(Szórul szóra a múlt héten.)

Jogászyülés.

A tréfás vándorjogász, (*rettenthetlen Wrabelly ki-
bontott zászlóval Tallérósy Zebulon ékes nyelvéen zengi:*

*Azért hogy ti nem vagytok juhászok.
Üdvözöllek ti vándorjogászok.)*

Emmer Kornél (*doktor 1-er klasse.*) Blunt-
shlira esküszöm uraim! mi juhászai vagyunk a törvény
§-ainak, melyeket erre amarra terelünk és nyirunk. E
§-ok adják azt a gyapjút, mely a mi aranygyapjunk.
Mért a ki a juhászhoz legközelebb áll; magasan repül,
tehát da ru; és szilárdan áll az apelláták ellen, (*fel-
kiáltások: oh fájdalom!*) mint a vár. Daru-
váry repülése vezessen minket, s hogy majd lássuk
megállapított költségeinket: éljen Majdlát!

Daruváry, (*megjelenik s az egyetem katedráján
helye. foglal; ki ki oda ül, hova jogász korába nevért
bevágta.*)

Ti nem vagytok jogászok! Ti nemes feladat baj-
nokai vagytok. Ti hősei a kitarak- betakar mesterségé-
gének. Mit akartok hát?

Talaki (*box állást véve.*) Oh honhazám romlásra
kiszemelt Themise! Tartott mérlegedbe grájzleri suly
jöjjön, s oly okos legyen a szatócs, mint a jogász;?
Hisz rőfhöz is jobban értünk mi: mert jogot rőfelünk,
jobban mint az izraelita — —

Schnierer. Mint jogász mindennel kenve vagyok.
Ismerem Wagenert, s mit a tudomány e terén össze
halmozott. Így joggal mondhatom hogy had dobjon a
mérlegbe, ha bőréről van szó, a grajzler is (*Éljen!*).

Siska. Hát az adóst még meddig üldözik? El ké-
szül fajulni a kölcsönnevés erénye! Nagyított Schy-
lockok pártját ne fogja hát a jog. Az adós fizessen ha
kedve van, úgy be áll a generál quitt (*Éljen.*)

Dr. Dárday. Miatán a jogászoknak legtöbbjoga a
borban van s itt az ingatlansághoz jogot nem szerez-
hetnek: el Citherébe — el egy pinczébe!

(*Éljen a fesztelenség! A gyűlés eloszlik.*)

A vándor jogász: Kik annyit tőztoztok és annyit ceheltek.
És csehül nem lesztek most Isten veletek.

Egy bankár posztókereskedő sirköve.

Most már igazán se pénz se posztó!

Budai szinkórság.

ABDUL — AUZ IZ!

(II Elevenen II)

!A török szent háremság!

☛ Látható képtelenség. ☛

Budai aréna — sztambuli uléma — stratimorostratagéma — rakéta — béka — kométa — kornyéta — staféta — planéta — boszporusi séta — panganéta — plantagenéta.

Mind ez látható:

A „Temesváry fagarashol.“

Van benne továbbá magyar szóló — rácz kóló — hárembeli bizó olló; — ideodaliszka — török puliszka; — valódi porter, — hadi reporter, — und so weiter.

Abdul † Sztambul † John Bul †.

Amen.

*

»Abdul Aziz« szerzőjének.

Vig drámád oly sikert arat,
Milyet másé csak nagy ritkán.
Hasunk fogtuk, élczid hallván,
Nem nevetés, de göres miatt.

Még Blumenthal.

*

1. Néző. Kívácsi vagyok, mit talált a kapitányság cenzurálni valót ezen a darabon. Hisz ez nagyon komoly dolog.

2. Néző. Tudod, Thajsz nem érti a tréfát, — bizonyosan a darabból is mind kitörülte, azért nem maradt benne.

*

Szerző! szerző! Ki a szerző? — Nincs jelen! Nem létez! — Elutazott! — Befogták! — Fel van akasztva! — Az özvegy zultánné irta! — Egy bojtár irta! — Ügyvéd-bojtár! — Együgy-védbojtár! — Hogy hívják? — Senki! Senki? — Nem senki, csak Jánki!

*

A kapitányniág küzelebb a »politiser grájzler« beadat-kivánta, miután annak nevében is benne van a politizálás. A mi nemzetiségi izgató (pl rácz ürmös) találatik benne, ki fogja belőle húzni.

*

Temesváry »Abdul Aziz bukása« után egy még újabb és alkalmibb művön dolgozik folytonosan egész személyzetével együtt. Czime lesz: »Saját bákásom« vagyis — satb.

HARCVÁGY.

HOGY félnek a háborútól,
Hogy remegnek, szent atyám!
Én meg hogyha menni kéne,
Azt az órát áldanám.
Meguntam a csendességet,
Csak lenne már valami!
Szeretnék már ágyu-, puska-,
Triombita-, dob-, muzsikaszót hallani!

Oh csak lenne, csak lenne már
Minél előbb háború.
Ott terem a katonának
Metália, koszorú.
Ott tűnik ki, hogy vitéznek
Lenni mily szép állapot,
Hogy előtte minden czivil
Tiz lépésről emelintne kalapot!

Szeretnék már, mint egy tigris,
Csatatéren küzdeni,
Vagy százezer ellenséget
Más világra küldeni,
Szeretném már megmutatni:
Ki vagyok és mi vagyok!
A hadvezér maga varrna
Hajtókámra egy frajteri csillagot!

Pósa Lajos.

H I R.

— A „Budapesti napilapot“ igazmondó Tamás szerkeszti. No enek keveset lehet adni a szakálára, ha az igazmondóságában maga is Tamás.

EGY HÁROM MÁZSÁS SZÉPSÉGNEK.

Ó hölgy, páratlan alkotás!
Főnséges tünemény!
Ne tárd ki lángolón, ne tárd
Ki karjaid felém!

Ha rám borulsz szerelmesen
És átfon hő karod:
Kezed lágy érintésekor
Félek, megfulladok.

Ha aztán meg ölembe ülsz
Enyelgve boldogan:
Imádott kincsem súlyától
Majd megszakad inam!

AZ „ÜSTÖKÖS“ EREDETI OKMÁNYTÁRA.

Folyamodvány.

Nagyságos kamarális tisztségbeli Uraim.

ALÁZATOSAN könyörgöm, méltóztassanak pártfogásukba aválalni engemet, Nemes G. M-t. Virág csinálónét, minekutána panaszkodási perem mellé rendeltettek Nagyságos Kamarális urak 4. fiskalist, és ezek mellé részemre két tanukat; — nemes pestvármegye házánál két fiskális rendeltetvén részemre úgy mint Mihály József és Rajner Gyula, ezeket is ellenfeleim maguk részére elhasználták, minek már 13 éve hogy panaszkodom.

Azért alázatosan esedezem, — hogy miután én ellenfelemet — ellenem elkövetett hibájáért büntetethetem és ez utána a 4 fiskális urakat elhasználásom hogy pert indithassanak ellenük, de előbb a hibákért pénz fizessenek azért hogy hozzá nyultak az irataimhoz és pert indító leveleimhez, melyeket alattomban ő magának elhasználta, és a két fiskálissal együtt az iratokat lemásoltatta, azok is nála vannak; Azért kérem Nagyságos Kamarális urakat, hogy 4 fiskális urakat ismét pert indithassanak az ellenfeleim ellen ezt továbbra is megengedni részemre méltóztassanak. Ne vessék meg az én kérésemet, és pártfogásukba való könyörgésemet ki sem apja sem anyja többé nincsen, azok elhaltak; így büntelen árva létemre meg ne vessenek könyörgéssel továbbra is utasítsanak — alázatos szolgálatjára ajánlom magamat büntelen árva.

Nemes G. M. Virág csinálóné pestmegyei Gyömrői faluból származván ott elholt szüleinek földbirtosoknak hátra hagyott árvája.

Bizonnyitvány.

En allul irt hitelesen bizonyítottok Somogyi Josef mikén fejszével fenyegeti levágja ha be megy az, konyhában füleimmel hallom az szavait botokkal keresi megvirisra kérem alázatosan fejben is, vágta volna az ur az háznok fejedelme és az aszon elbujt előle és így gyütt ell hozzám révat hogy ők ell mennek szent Mihály napján úgy ell vannak bizakodval, hogy senkitül sem akarnak felnyí és füle immel hallom.

Bognár György.

Távirida-nyelv.

Pest—Wien.

Kerek othagyott ladamatt felrytatniw atól violet plasomat roelgtoen eskueldetniw bécs, zum roemischer kaiserw.

Nők arczképei.

Szép Gizella.

Mit nekem most Szőke Miklós:

Mit nekem most Becskerek!

Az én hirem országos lett,
Hódolnak és tisztelnek.

Gróf vagy báró jöjjön értem. —

Arra is csak úgy nézek,
Hogy ne ártson dicsőségem
Fénykörtött hírének.

Forró vágyam, reménységem
Teljesülve, elérve!

Arcképem a váczzi utcán
Sárkánynál van kitéve!

Meteorologia.

Az ég csatornáit oly chronicus záporlásban szenvednek, hogy Jules Verne közelebb dóverport fog a menyboltozatba lövetni.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

— Contarini doge. Majd megfájulna tőle az oldalunk. Legkomolyabb benne ez a hely:

„Hozzatok koporsót; meghalt Contarini.
Lássátok a dogét fla fölött rini“.

— Democritos R. Honnan ássa ön ez adomákat? Át fogjuk szolgáltatni tudós Rómer Flórisnak. — A rendőrigazgatóság. Nem eltráfálni való. Valamely helyi lapban a helye. — Vigyázó. Közöljük. — Figulus. Kisértsen vele szerencsét apró kollegánknál. — Marczali. B. Jön. — Szabadkai Üstökös. Kerüljön belül. — K. H. Tartalmuk érdekes, csak az előadás vontatott némileg, a min azonban segíthetni. Örömet vsszük. — Dr. Cs. A szabadkai borkorsolya ismeretes. A többről közelebb bővebben. — Bicske. Nyomatásban se hiszi el senki hogy megtörtént. — Derecskei görög. Agathon! — Patvarista dalár. Szivesen láttatik, de mert variatio delectat, jó lesz új hurokat pengetni. — Ő és én. Aviti. — Közjegyzői tárgyalások. Az egyik közelebb megjelen. — A Chicagón. K. Hol a vége? Így befejezetlen. — Öreg Lysias. Jól van.

Laptalajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státó utca 80-ik szám alatt

Budapest. 1876.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:
egyedül

LÁNG LIPOT ÉS TÁRS.

I. nemzetközi hirdetések felvétel irodájukban, Budapest
Fürdő-utca 1-ső szám.

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi

POLLAK.

ELŐFIZETÉSI FELHIVÁS JÓKAI MÓR LAPJAIRA.

A HON.

Politikai napilap, esti lappal, a legnagyobb alakban.

Esteli tárczájában a legkitünőbb, s az ujabban világhírűvé lett külföldi írók elbeszéléseit hozza.

Jövő évnegyedben veendi kezdetét benne Jókai Mór nagy regénye „EGY AZ ISTEN” czimmal.

A HON előfizetési ára:

havonként	2 frt.
évnegyedre	6 „
félévre	12 „

A magyar nép legkedveltebb humorisztikus lapja,

az

ÜSTÖKÖS.

JANKÓ JÁNOS genialis karrikaturáival.

Megjelen hetenként, ára:

évnegyedre	2 frt.
félévre	4 „

Az előfizetési pénz e négy lapra az **Athenaeumba** küldendő. Budapest, Barátok tere 7.

Az

ÉLETKÉPEK.

Szépirodalmi, művészi és társaséleti napilap.
képekkel.

Az Életképek nagy nyolczad réten jelenik meg, 8—10 oldalon, a legkitünőbb irodalmi erők közreműködésével. Az eddig megjelent számokban **Vámbéri, Dux, Pulszky, Télf, Jókai**, s mások munkái jelentek meg.

Jókai minden apróbb műveit az Életképekben közli.

Kitelhetőleg minden szám művészi kivitelű **képet** hoz.

Előfizetési ára:

(juniustól szeptemberig).	6 frt — kr.
évnegyedre	4 „ 50 „
félévre	9 „ — „
egész évre	18 „ — „

Politikai néplap.

az

IGAZMONDÓ,

különösen szem előtt tartja a politikai értesítéseken felül a nép ismeretei terjesztését, s TÁRCZÁJÁBAN mindig sziv és elmeképző olvasmányokat hoz.

Előfizetési ára:

évnegyedre	1 frt 25 kr.
félévre	2 „ 50 „
egész évre	5 „ — „

Az Athenaeum könyvkiadó-hivatalában

Budapesten (barátok-tere, Athenaeum épület) megjelent s általa minden hiteles könyvárusnál (Bécsben Gorischek, Stepfansplatz 6.) kapható:

Előfizetési felhívás

Magyarország és a Nagyvilág

július—szeptemberi folyamára.

Midőn az új évnegyed közeledése alkalmából azon t. olvasóinkat, kiknek előfizetése e hó végén lejár, a lap pontos szétküldhetése érdekében előfizetésük mielőbbi szives megújítására felkérjük, lapunk ajánlására elégnék tartjuk, ha eddigi multjára s több mint tíz évi gazdag folyamaira utalunk. A »MAGYARORSZÁG ÉS A NAGYVILÁG« mint eddig, ugyezentul is arra fog törekedni, hogy a mivel magyar közönség olvasó asztalának egyik nélkülözhetetlen lapja legyen, hetenként művészi kivitelű rajzokkal kísérvén a hazai és a nagyvilági eseményeket, e mellett minden számban önálló műbescu képeket is adván kiváló művészektol.

Lapunk irodalmi részében szépirodalmi és költői dolgozatokon kívül ezentul is kiváló tért nyernek az ismeretterjesztő közlemények, míg a tárca ezentul az egyedüli lesz, melyben Porzó kedvelt »fővárosi leveleit« a közönség magyar eredetiben olvashatja

Igen számos előfizetők által hozzánk intézett fölhevás következtében

ez évben ismét folytatjuk műlapjainknak rövid időre megszakított sorát.

Meg lévén győződve, hogy előfizetőink két kisebb becsü műlapnál szivesebben fogadnak egy olyat, mely tárgyánál valóban művészi kivite. énel fogva bármely teremnek díszesül szolgálhat, elhatároztuk, hogy mindazoknak kik december végeig »előfizetőink«, ilyen műlappal kedveskedünk.

E célból Wágner Sándor hírneves festész hazánkfiának nagy feltünést okozott

„Parasztok lóversenye“

képét választottuk, melyről első rendü művészi erő k készítik műlapunk rajzát és metszetét.

Meg vagyunk felőle győződve, hogy ez elhatározásunk előfizetőink osztatlan tetszésével találkozik.

A „Magyarország és a Nagyvilág“ előfizetési ára:

Negyedévre . . . 2 frt 50 kr.
Félévre 5 frt.

Az előfizetések a »MAGYARORSZÁG ÉS A NAGYVILÁG« kiadó hivatalához (Budapest, Athenaeum, Ferencziek-tere 7. sz.) intézendők.

A TÜNDEÉR-ÖV

Regényes elbeszélés hét énekben.

Irta **BULLA JÁNOS.**

Ára 80 kr.

E művel nem csak új nevet vezetünk be a magyar szépirodalomba, de új tárgyat, új zsánert, még nyelvet is újat, amennyiben a szerző a magyar népmesékre csak némileg támaszkodó alkotását a népies és a műnyelv közt közepet tartó majd szentimentális, majd humoros nyelven beszéli el, minde- nütt figyelemmel arra, hogy a helyzetek festése a gyermekded tisztaság objektivitásával legyen olvashatóvá téve mindeniknek. Alapjában, cselekményében e mű teljesen eredeti, azon merész fordulatra alapítva, hogy a tündér, ha övét elveszti öldi leány lesz, e mozzanat következményeit fonja tovább leírva a lány csalódását a földi világban, melyet nem ért az emberekben, kik nem híven tündéri voltát, boszorkásnyak fogják. — s az ifjuban, kinek végzetes szerelme, mely pedig egyedül nyujthatott volna kárpótlást az elvesztett tündéror- szágért, szemben az emberek előítéletével, meghül, s ki tétle- nül engedi, hogy szerettét máglyára hurcolják. Innét azonban az elítéltet megmenti egykori szerető tündértársa, ki a műben a boszulló hatalmat képviseli, megindítva abban egy új for- dulatot, mely rohamával aztán eleget tesz a költői igazságszól- gáltatásnak. A mű ezen leginkább elbeszélő hangon tartott része tragikusán végződik, amennyiben maga a boszulló is, sújtva lesz az általa embertől ember ellen fordított harc kö- vetkezményeiben.

RAJZOK

a forradalom utáni időkből.

Az első magyar katonai tanintézet.

Irta **Szilágyi Sándor.**

8-rét, 204 lap, ára 1 frt 50 kr.

A mai nemzedéknek alig van fogalma arról a küzdelem- ről, melyet az 50-es évek elején a békókba zárt irodalom a fenn- álló zsarnoki censura ellen vívott. Míg a sajtóhatóságok a rend- őrséggel karöltve minden legkisebb szellemi mozgalmat el- nyomni iparkodtak, addig az írők, de lelkes csapatja czélzá- sokkal érteté meg magát a közönséggel, azokban fejté ki, hogy csüggedni nem szabad. E lelkes írók legvakmerőbbike mint Jókaink mondja — Szilágyi Sándor volt. Olyat mert, mi rendes sajtóviszonyok közt sem vala ildomos. 1850—1-ben a forrada- lomról beszélt az ausztriai soldatesca fülehallatára. Csoda, hogy megmenekült, de küzdelmei mindenkor jellemzők és a jövő történetírójának ha nem első rangu, de becses adalékai lesznek, Ezekről beszél a kötet. Ezekon kívül van a kötetben néhány humoros és az akkori viszonyokat ugyancsak megvilágító ki- sebb rajz s végül egy nagyobb, a Ludovica akadémia történe- tet eredeti adatok alapján tárgyaló tanulmány, melyet katonák is dic-érnek alapossáéért. Oly régi és ismert író, mint Szilá- gyi, ugyan alig szorul ajánlgatásra, csak figyelmetjetjük a kö- zönséget, hogy a szerény czim alatt, becses rejlik. A kiadó tár- sulat is a szép kiállítással kitett magáért.